

מסורת הש"ס

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

1

עין משפט
נר מצוה

א מי' פ"א מהל' איסורי
מזבח הל"ו:
ב מי' פ"א מהל' תמורה
הל"ד:
ג מי' פ"א מהל' איסורי
מזבח הל"ב:

תורה אור השלם

1. ומעוף וכתות ונתקן וכו' ולא תקריבו ל' ובארצכם לא יקרא כב כד תעשה:
2. ומיד בן גבר לא תקריבו את מלשונם אליהם מכל אלה כי יצאו משחתם בהם מום בם לא יצאו לקלם:
3. ושור ושה שרוע וקלוט תעשה אתו ולגדר לא ירצה:
ויקרא כב כג

שינוי נוסחאות

[illegible]

וְיִמְרֹד בֶּן נָכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת אֱלֹהֵי. וְאִם לֹמֶה לִי אִישׁ אִישׁ לִרְכּוֹת
צָנִי נֹחַ שְׂמֻרְתִּין נִדְרִים וְנִדְבוֹת יִשְׂרָאֵל (חולין דף יג.)
תִּפְסֹק לִי מֵהָאִי קָרָא דַּמְדַּקְאֻמֶּר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת אֱלֹהֵי מִשְׁמַע אֱלֹהֵי
הָאִי אֱתֵּה מִקְרִיב אֲבָל אֱתֵּה מִקְרִיב מִמֵּימִים אֲבָל אִיפְסָא לִיכָא
לִמְצִיעָא מִיד בֶּן נָכָר לֹמֶה לִי תִפְסֹק
לִי מֵאִישׁ אִישׁ דִּקָּא אֲזִיטְרִי בֶּן נָכָר
לְהָאִי דִּרְשָׁא דִּהֲכָא לֹא שָׁנָא בִּצְמוּצָה
דִּידֵהוּ וְלֹא שָׁנָא בִּצְמוּצָה דִּידֵן (לֹא
אִמְרִינֵן) אֲבָל אִישׁ אִישׁ לֹמֶה לִי
וְיִפְרִיךְ רִבְיִי שְׁמֻשׁן בֶּר אֲזִרְהָס
דִּלְצִטְרִיךְ לֶחֶד פְּלוּגֹמָא דִּרְבִּי יוֹסִי
הַגְּלִילִי וְרִבִּי עֲקִיבָא לֹחַ צִפְרָק וְאֵלֹו
מִנְחֹת (מִנְחֹת ע.ג.) מֵה לַמְלֹוד לֹומֶר
לְעֹולֵה פֶּרֶט לְמִירוֹת לֹא שָׁנָא עֲקִיבָא
אִמֶּר עֹולֵה אִין לִי אֲבָל עֹולֵה וְלֹא
שָׁאֵר קִרְבָּנוֹת: **אֵלֹא** בָּתָם וְנַעֲשֶׂה
בַּעַל מוֹם. דִּלְכָא לִמְיֹמֶר הוֹאִיל
מֵעִיקְרָא תָם הוּהוּ סָבַר אַע"פ שִׁנְפֵּל
זו מוֹס אֲקִדְשֵׁנוּ וְאֲקִיבְנוּ וְכִיּוֹן
לְמִימְרָא דִּלְצִטְרִי מִזִּינוּ [לְמִימְרָא] דִּלְצִטְרִי
אֲדַעְמִיהָ דִּלְצִטְרִינֵהוּ לְמִימְרָא אֲבָל צִבְעֵל
מוֹס מֵעִיקְרוּ מִמְעִי אִמֹו דִּיקָּלַת צִבְעֵלמָא
הוּא וְאִכָּא לִמְיֹמֶר דִּלְכָא אֲסִיק אֲדַעְמִיהָ
דְּחֹזִי לְאֲקִרְבִּיהָ לְשׁוֹן רִש"י לֹא וְקִשָּׁה
לְהִר"ר מֵר הִיכִי מִזִּינוּ לִמְיֹמֶר דִּלְכָא
אֲסִיק אֲדַעְמִיהָ לְאֲקִרְבִּי וְהִלָּא הִסְבֹּ
זו לֹא מִן תִּקְרִיב צִבְעֵל מוֹס לְמִנְחָה
וְהִיא קִבֵּל עֲלֵיהִי הִתְרַחֵא וְאִמֶּר עַל
מִנַּת כֵּן אִנִּי עוֹשֶׂה דְּצִלָּא הִכִּי לֹא
לְקִי (לְכִי לְהִר"ס) לְפֶרֶס דִּלְכָא קִפִּי
ר"ש בֶּן קָיִס אֲבָל תִּקְדִּישׁ אֲבָל אֲבָל
תִּקְטִירוּ וְאֲבָל תּוֹרִיקוּ וְה"פ לֹא שֵׁנוּ
דְּעוֹבֵר אֲבָל תִּקְטִירוּ וְאֲבָל תּוֹרִיקוּ
אֲבָל כְּשֶׁהִקְדִּישׁוּ תָם וְנַעֲשֶׂה צִבְעֵל מוֹס
דְּכִיּוֹן דְּחֵלֵה עֲלֵיהִי קְדוּשָׁת מִנְחָה קוֹדֶם
שְׁהוּמָס אֲסִיק אֲדַעְמִיהָ דְּחֹזִי לְהִקְרִיבָה
אֲבָל צִבְעֵל מוֹס מֵעִיקְרוּ קוֹדֶם קְדוּשָׁה
דִּיקָּלַת צִבְעֵלמָא הוּא וְלֹא מִסִּיק
אֲדַעְמִיהָ דְּחֹזִי לְהִקְרִיבָה דִּלְכָא לְקִי:
אֲפִלּוּ אֲקִדְשֵׁי דְרִבִּי נִסְבִּיחַ דְּקִי.
מֵאֵל וְהִיא מִקְדִּישָׁא לְדִמִּי
עֹולֵה וְהִיא דִּלְמַר לְקֵמֵן (דף יח.)
הִמְקִדִּישׁ נִקְבָּה לְעֹולֵה יִמְכֹּר וִיפְלוּ
דְּמִי לְעֹולֵה ז"ל דְּלִקִּי וְכֵן הִיא דִּתְנֵן
פֶּרֶק כִּינֵד מַעֲרִימִין (לְקֵמֵן כ.ג.)
אִמֶּר עַל הִבְדָּמָה טִמְאַה עֹולֵה צִבְעֵל
מוֹס הִי אֵלֹו עֹולֵה לֹא אִמֶּר כְּלוֹס
הִי אֵלֹו לְעֹולֵה דְּרִבִּי וִיבִיא
דְּדִמִּיָּס עֹולֵה דְרִבִּי לֹומֶר דְּלִקִּי מֵס:

ה' הוויין דאיכא נמי לאו דתמורה אלא מאי בבעל
לקי דיקלא בעלמא הוא אמר ליה דיקלא לאו
הוא בעל מום מעיקרא זילא מילתא כיון דשביק
זומין מיהייב: לישנא אחרינא א"ל אפילו הכי בויא
זנו לא לקי לאפוקי בעל מום כיון דאיכא במינו לקי:
אמור מעמא דבעל מום דלקי משום דבויא
דיש ליה לדמי נסכים נמי לקי תניא כוותיה דרבא
גדבה

קראתם הוה סבר אע"פ שנפל צו מוס אקדישו ואקריבו וכו' ומוס מעיקרא ממעי אמו דיקלל בעלמא הוא יז דאיכא למימר דלא אסיק יז^ו שנסתברה אחד מאבריו: קטוע. שפרסותיו קלוטים: כסוצין וינויגו. שיהא חייב שמוס הקדשה אלא בתמורה לפי שהתמורה חלה על ד אפילו על ידי פדיון אלא הויה כשאר קדשים שקדם הקדשן את בעצבוט ואם המר ימיר וגו' יז^א והואיל וקדושה גמורה היא לוקה עליה אם אצל הקדש בעל מוס מעיקרא לא אמינא דליילקי דידקלא בעלמא הוא אלא איתא דעל ידי תמורה ימשתע: שים הוין אלא איכא לאו. דלא ייאללע עליה קדושא מוצה כלל דידקלא בעלמא הוא ולא אקדשיה אלא וכוון דאיכא במינו ראווי איכא צוון כיוון דשצק מידי דחוי ואקדיש אין במינו ראווי לנסכים ועוד יז^ב דהא לדמי אקדשיה אפי' הכי לקי:

צד

להר"ר ר"ם (יעב"ץ) **מ** לא תקדיש (ש"ח) **מא** וכ"ש מקדיש לדמי עולה או לקרבן אחר מינא, ו
 דרבא מיהו אליבא דרבי דאמר בהרצאת גופו לא למי אלא א"ב המדי

הוא מציג את המצב הנוכחי של המערכת, וכן את התוכנית העתידית. המערכת תהיה מותאמת לשינויים, ותהיה מסוגלת להתמודד עם אתגרים חדשים. המערכת תהיה מותאמת לשינויים, ותהיה מסוגלת להתמודד עם אתגרים חדשים.

אז ס"ד אמינא בשלמא
האי מיקבע לשם אבא
לא לקי קמ"ל: אמר ב
יהודה מאף קבלת הד
ברבי יהודה אמר קרי
וכרות וגו' 120 קבלת
בר' יהודה ולתנא קמא
לי מביעי ליה לזריקה
מעל המזבח אורחיה
ורבי יוסי בר' יהודה

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה כנא וכו' והא
דגרסי' הכא כרעיה נ"צ כן
הגירסא לפני רש"י:
(ט) ד"ה צנמא וכו' המיוחד
להם קס"ד: (א) ד"ה ממקין
וכו' מהלך דתנני עובר וכו'
ויסיון דמצינו לאסוקי
אדעתיה דלהקרבא אקדשיה
לקי: (ב) ד"ה מוכין וכו' לא
מקרינו בו"ד מדרשינן:

מוסף רע"י

על בעל מום קבוע. שאם המיר
בבעלת מום צתמימה של הקדש חלה
עליה קדושה חמורה כל כך שאם
יפדה לא תאכל לחולין (לקמן טז:).

שיטה מקובצת

שְׂמַעְתָּ לִּי לְרִצֵּי שְׁמֹעַן כִּי שִׁנְשַׁמְתָּ
הָיָה דָּהָא בְּמַסְכַּת יוֹמָא (דף סג.)
תִּינִי לָהּ לְכוּלָּהּ סוּגִיָּא וְלֹא פְרִיטִין
הָסֵם מִיָּד בְּפֶרֶק שְׁנֵי שְׁעֵירִי: ע"ו דָּבָא
אֲמַר כְּרִיסְטוֹס שׁוֹמֵם כִּי. דְּפִרְרִישִׁית
לְעִילָא) ע"ו (וְהָא דִּגְרָסִין (הָכָא)
(א) ע"ו דְּכִרְעִיָּה דִּלְרָשׁוֹן הוּא וּמִיִּירוּשָׁלַיִם
דְּמַתְרִין כְּגוֹן שִׁהִי לֹא [מִחֻלָּה] בְּחֻקֵּי
בִּימֵי חַ' לִג' לִיָּהּ וּשְׁנַשְׁמַת הָאָל דָּבָא
אִיִּירִי הֵכָּה בְּמַחוּסָר זְמַן כֻּלָּל אֲבָל
בְּמַסְכַּת יוֹמָא (ס) שְׁמֵם לְכָן בְּהִיא
סוּגִיָּא י"ו [רומיאל] דְּמַחוּסָר זְמַן הָיָה
וְהָא לִיכָא לְמִימַר אִם אִינוּ עֵינִין
לְבַעַם זְמַן מִתְּהוֹ עֵינִין לְמַחוּסָר זְמַן
דָּהָא נִפְקָא לֵן מַחוּסָר זְמַן שְׁעֵירִי
הַמְשַׁתְּלָה מִלְּהָ דְלִידִךְ קָרָא וּמִיִּוִּם
הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה וְגו' [ויקרא כב] מֵהֵכָּה נִפְקָא
בְּמַסְכַּת יוֹמָא אֲמַר: [א:] בְּנֵי נָח נִלְטָווּ
מִלְּהַקְרִיב מִסּוּגִיָּא אֲזִרִים כְּדִלְמַרְי
בְּפֶרֶק קָמָא דְע"ו (דף ה:) אֲבָל עַל

רבינו גרשום

אמר מר"ר יוסף ב"ר יהודה אבן
אלין על קבלת חתים ב"ר אורחות
לדקדוקי פושטת; חב"י ע"י המזבח
ותקולו לדרשט את חתים אלה
ומתקבצות אחת: וזו יוסף ב"ר יהודה
אמר: אורחות אהבה הוא. ולאו
לדרשט את האה לא תקבול.
מביטע דרשט דרשט: ואלא קבלת
דרשט דרשט וזו נפקא ח"י מרא
וסוד ב"ר נבד לא תקבול. לא נצטוו
על חתים אלה על חתים אברהם.
וכדכית מכל חז"ל חסיל חתם אברהם
בכתובת משתת ואיש ישיט:
מבזבזות דרין לישותי:
לאיתותי אברהם: וידעת ב"ר מוס
לדא חסוד אבדן: עקב: מיד ב"ר מוס
נבד לא תקבול: ב"ר מוס ב"ר (מכל)
אמר: יוסף ב"ר יהודה אבן אלין
אמר: יוסף ב"ר יהודה אבן אלין

תקדישו אלה בתם ועשה צעל מוס
 בם יודלהקצה מאינו [לממיר] לאסוקי
 אדעמיה [דמוח] לאקרוניה אלה לזר
 פפרסה. ועליהו כמיז לא תקריבו (ו) ו
 צעל מוס קבוע וקדוש קדושה גמוריה
 מומז לו ודך משנה לזכר פפרס שני (ו: ו)
 המיר והצא צעלת מוס לו שיקריט ו
 אלה אס כן הקריבו: ממנו וגמרו. מ
 מייר: אלה מאי צעעל מוס מעיקרו. ו
 לזכר: יונא צמיו. הראלו למזבח: צ
 מייר דלא חז: אפי' אקדשה לזמי נס